

έν Βογατσικῷ τῆς Μακεδονίας καί ἐσπούδασεν έν Ἀθήναις καί Γερμανίᾳ, ὡς ὑπότροφος τοῦ Βελλιείου κληροδοτήματος φιλολογίαν καί ἀρχαιολογίαν. Τῷ 1855 διωρίσθη ἔκτακτος καθηγητής τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καί τῷ 1860 τακτικός, μετατεθεὶς ἀπὸ τοῦ 1868 εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἀρχαιολογίας.

Ρουσόπουλος Ὁθων Ἀθ.

Χημικός, υἱὸς τοῦ προηγουμένου, ἰδιαιτέρως ἀσχοληθεὶς περὶ τοὺς τρόπους τοῦ καθαρισμοῦ καὶ συντηρήσεως ἀρχαίων, ἰδίᾳ χαλκῶν, πραγμάτων καὶ πολλὰς παρασχὼν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Πρβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1912 σ. 119-124· 261-262.

Roux Hilarion

Εὐεργέτης (1865-1868)
Ἐκ Μασσαλίας.

Ρῶκ Φωκίων († 1869)

Ἰδρυτῆς ἐταῖρος
Ἐγεννήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 10 αἰ. έν Ἀθήναις· ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος έν Παρισίοις. Ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν διάδοσιν τῆς Τουριστικῆς κινήσεως έν Ἑλλάδι.

*** Ρωμαῖος Κωνσταντῖνος (1874-)**

Σύμβουλος (1927)
Τακτικός καθηγητής τῆς Ἀρχαιολογίας έν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης (1928-1940). Γεννηθεὶς έν Βουρβούροις τῆς Κυνουρίας, ἐσπούδασε φιλολογίαν έν Ἀθήναις καί, ἀφοῦ ὑπηρέτησεν ἐπὶ πενταετίαν έν τῇ μέσῃ παιδείᾳ, ἀρχαιολογίαν έν Γερμανίᾳ. Τῷ 1908 ἐγένετο ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὑπηρετήσας έν Σπάρτῃ καί Κερκύρα. Ἐκτὸς ἄλλων μικροτέρων, σημαντικὰ εἶναι αἱ ἀνασκαφαὶ του έν τῷ Αἰτωλικῷ Θέρμῳ (1912), έν Κερκύρα (1910), έν διαφόροις τόποις τῆς Ἀρκαδίας, έν Καλυδῶνι τῆς Αἰτωλίας (μετὰ τοῦ Fr. Roulsen) (1927 κέ.). Καί κατὰ τὸ 1922-1925 διετέλεσε τμηματάρχης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος έν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας, ἀπὸ τοῦ 1925 Ἐφορος έν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ μέχρι τοῦ 1928, ὅτε ἐξελέγη καθηγητής έν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης. Ἐδημοσίευσεν πλείονας ἀρχαιολογικὰς μελέτας έν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι, τῷ Ἀρχ. Δελτίῳ, έν τοῖς Πρακτικοῖς, έν Athen. Mitteilungen, Antike Denkmäler, Ἐπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κᾶ., αὐτοτελῶς δὲ μετὰ τοῦ Dyggve καί Roulsen περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Καλυδῶνος ὡς καί έν τῷ ἔργῳ Korkyra περὶ εὐρημάτων τῆς Κερκύρας.

Ρωμᾶνος Ἀθως (1858-1940)

Σύμβουλος (1899-1904)

Διπλωματικός καὶ πολιτικός γεννηθεὶς έν Τεργέστῃ τῷ 1858· διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς νομικῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γενεύης καὶ τῆς Ἐιδελβέργης, ἔνθα ἰδιαιτέρως ἤκουσε καὶ ἀρχαιολογικὰ μαθήματα παρὰ τῷ Fr. von Duhn. Τῷ 1880 εἰσῆλθεν ὡς ἀκόλουθος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν· τῷ 1892 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς έν Λονδίῳ πρεσβείας ὡς ἐπιτετραμμένος. Τῷ 1895 ἐγένετο βουλευτῆς Κραναίας καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν (1899-1901 καὶ 1903). Ἀποσυρθεὶς τῆς πολιτικῆς ἐχρημάτισε πρεσβευτῆς ἐπὶ μακρὸν έν Παρισίοις καὶ Λονδίῳ καὶ γερουσιαστῆς ἀριστίνδην. Τελευταῖον διετέλεσε πρόεδρος τοῦ έν Ἀθήναις ἀρχαιολογικοῦ ἰδρύματος Σίγγερ-Πολινιάκ.

Ρώμας Ἰωάννης

Εὐεργέτης (1864)

Ὁμογενὴς ἐγκατεστημένος έν Βεσσαραβία.

